

Довиждане, приятели добри!

ЗАСМЕНИ ЛИЦА, ОГРЕНИ ОТ ПОРИВА НА МЛАДОСТТА КЪМ ИСТИНА И ЛЮБОВ. ВЕЛИКОЛЕПНИ БАЛНИ РОКЛИ И МОДНИ КОСТЮМИ... ГРИМОВЕ, ПРИЧЕСКИ, НЕПОВТОРИМИ СЪЧЕТАНИЯ НА ЦВЕТОВЕ И ФОРМИ, ИЗЯЩЕСТВО НА ВСЕКИ ДЕТАЙЛ – КРАСИВИ, БЛЕСТЯЩИ, НЕОТРАЗИМИ... ТОВА СА ТЕ – НАШИТЕ МОМИЧЕТА И МОМЧЕТА ОТ ВИПУСК 2011! В ТОЗИ ДЕН – 20 МАЙ, ТЕ СА ПО-ПРЕКРАСНИ ОТ ВСЯКОГА, ЗАЩОТО ГИ ИЗПРАЩАМЕ С МНОГО ОБИЧ И СДЪРЖАНА ТЪГА.

„Един неразделен клас“ в Едно неразделно училище!...

След многобройните снимки, запечатали мигове на съречност, взаимност и поздравления, щастливите абитуриенти бяха поканени в празнично украсения салон. Под звуците на песента „Пътнико свиден, пътнико млад“ те се подредиха на сцената и изпълниха залата с трепетно почитание – смирен поклон пред светостта и живата душа на Училището в Прага.

Последва поздравителната програма, подготвена от 11. клас: с оригинални характеристики и ярка

образност беше представена личността на всеки един от завършилите дванайсетокласници – взаимоотношенията със съучениците, участието в училищния живот, професионалните планове и дръзновените им мечти. Изпълнението на песента „Клетва“ прозвуча като съкровено признание за обич и вяност във времето на незабравата.

Развълнуваните абитуриенти благодариха на своите приятели от 11. клас, а също и на всички учители, които се трудиха за тях всеотдайно и безкористно.

Класният им ръководител г-жа Кралчева изказа прочувствено слово за спомените с тези чудесни момичета и момчета. Тя изрази искреното си удовлетворение от съвместната им работа и припомни някои от най-интригуващите моменти на творческите им изяви.

Финалните думи бяха предоставени на директора г-н Еленко Начев: той поздрави младежите с успешното приключване на последния клас в Българското училище. Пожела им да не забравят най-добрите уроци по доблест

и родолюбие и да помнят посланието на Антоан дьо Сент Екзюпери към Малкия принц: „Сбогом...Ето моята тайна. Тя е много проста: най-хубавото се вижда само със сърцето. Най-същественото е невидимо за очите.“

На добър час, скъпи абитуриенти, в училището на живота, където „няма почивни дни“! Бъдете смели, умни, весели, щастливи

и обичайте България, както ви обичаме и ние! ■

Молитвено

(Българското училище в Прага към абитуриентите)

*Мили мои момичета,
мили мои момчета,
как да ви откъсна от сърцето,
как да закрия небето,
да пресуша океана,
да задуша огъня,
разпалил сетивата,
та горест от прощаване да няма?!
Как времето да изтрия,
да погълна земята,
как въздуха да изпия,
да прекърша крилата,
та в спомена да се скрия,
в песента на душата?!
И ви моля, момичета,
и ви моля, момчета,
да пребъдете верни,
да пребъдете в сила! –
в любовта ни безмерна,
топъл дъжд подслоня!*

(Абитуриентите към Българското училище в Прага)

*Довиждане, приятели добри!
Ний пак сме заедно, дори
раздялата ни в болка да гори.
На път отправяме се ний сега,
но пак сме с вас – усмихнати лица.
И в труд, и в мъка, и в захлас,
и в дързостта на всеки час
зовът на хиляди слънца
се слива с вас, приятелски сърца.
И тук, и там, в мига на вечността
възражда се спасена цялата земя
в едно небе, в добра мечта:
за мир и обич – красотата.*